

Głos Parafii

NR 11 (143) • ROK XII • LISTOPAD 2014 BIERZGŁOWO
PARAFIA PW. WNIĘBOWZIĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

*Chodź, zapalimy świeczkę na grobie
Temu, kto sercu był bliski;
Część swego życia spędził przy tobie,
Został w pamięci nas wszystkich.*

*Chodź, zapalimy świeczkę na grobie
Temu, kto jest zapomniany,
Uschnięte liście ma tylko przy sobie
I krzyż ma już nadłamany.*

*Pomyślmy czasem o tych bez imienia,
Podejdźmy do starej mogiły.
Zapalmy świeczkę tak od niechcenia,
By myśli o nich ożyły.*

*Pewnie nie mają nikogo bliskiego,
Kto by im świeczkę zapalił.
Chociaż ty podejź, mimo wszystkiego,
Choćby cię nikt nie pochwalił.*

/Bartek Szeferowicz/

- LISTOPADOWE KALENDARIUM -

1 listopada	Uroczystość Wszystkich Świętych (po Mszy św. o godz. 12.00 procesja za zmarłych na cmentarzu parafialnym)
<u>2 listopada</u>	<u>XXXI Niedziela Zwykła</u> – Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych
3 listopada	Wspomnienie św. Huberta, patrona myśliwych i leśników
4 listopada	Wspomnienie św. Karola Boromeusza, kardynała
6 listopada	XI Wojewódzki Festiwal Pieśni Patriotycznej „Tobie Polsko” w DCK w Zamku Bierzgłowskim od godz. 15.00
7 listopada	Pierwszy piątek miesiąca – Księża odwiedzają chorych w parafii
<u>9 listopada</u>	<u>XXXII Niedziela Zwykła</u> – VI Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym (w tym roku: Syria)
11 listopada	96. rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości – Wspomnienie św. Marcina z Tours, biskupa
13 listopada	Wspomnienie świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski
14 listopada	<i>Światowy Dzień Chorych na Cukrzycę</i>
15 listopada	Wizytacja parafii przez ks. bp Józefa Szamockiego – Wspomnienie św. Alberta Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła
<u>16 listopada</u>	<u>XXXIII Niedziela Zwykła</u> – Udzielenie młodzieży sakramentu bierzmowania i zakończenie wizytacji – <i>Światowy Dzień Pamięci o Ofiarach Wypadków Drogowych</i>
18 listopada	100. rocznica męczeńskiej śmierci bł. Karoliny Kózkówny, patronki Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży
19 listopada	Międzynarodowy Dzień Zapobiegania Przemocy wobec Dzieci
21 listopada	Wspomnienie ofiarowania Najświętszej Maryi Panny – <i>Światowy Dzień Życzliwości i Pozdrowień</i>
22 listopada	Wspomnienie św. Cecylii, dziewicy i męczennicy, patronki muzyki kościelnej i organistów
<u>23 listopada</u>	<u>XXXIV Niedziela Zwykła</u> – Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata , święto patronalne Akcji Katolickiej
25 listopada	Wspomnienie bł. Marii i Luigiego Quattrocchi, pierwszej pary małżeńskiej wspólnie wyniesionej na ołtarze, patronów małżeństw i rodzin chrześcijańskich
<u>30 listopada</u>	<u>I Niedziela Adwentu</u> – Imieniny ks. biskupa Andrzeja Suskiego, biskupa toruńskiego

NASZE PIELGRZYMKI

13 października br. pielgrzymowaliśmy do Sanktuarium Maryjnego w Lipach. Był to dzień, w którym odbywa się ostatnia procesja fatimska (odbywają się one od maja do października w każdy 13. dzień miesiąca, tak samo jak trwały objawienia w Fatimie). Wzięliśmy udział we Mszy św., nabożeństwie różańcowym i procesji fatimskiej w Lipach o godz. 19³⁰. Wieczorna Msza św. i procesja ze świecami, przy równoczesnym zmaganiu różańca, gdy otaczaliśmy wizerunek Matki w figurze Fatimskiej, było mocnym duchowym przeżyciem. Niektórzy dodatkowo mieli przywilej niesienia figury przy kolejnych stacjach.

W Lubawie zwiedziliśmy oba kościoły – pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Anny oraz ss. Jana Chrzciciela i Michała Archanioła. W drugiej z wymienionych parafii od roku jego proboszczem ks. Marcin Staniszewski. Towarzyszył nam przez cały pobyt, oprowadzał, zorganizował poczęstunek, który zapamiętamy.

Byliśmy również pod Grunwaldem oraz w Mortęgach. Powróciliśmy ok. godz. 24⁰⁰, zmęczeni, umocnieni duchowo modlitwą i wspólnotą.

PRZYGOTOWANIA DO BUDOWY NOWEGO KOŚCIOŁA

Dobiega końca procedura przekształcenia działki pod nowy kościół w Łubiance. 16 października wojewoda kujawsko – pomorski opublikował w Dzienniku Ustaw uchwałę. Od tego momentu za dwa tygodnie decyzja się uprawomocnia. Trwają intensywne prace projektowe, uzgodnienia tzw. ZUD, potrzebnego do złożenia dokumentacji wymaganej do uzyskania pozwolenia na budowę. Energetyka założyła już skrzynkę energetyczną.

Przeprowadzono również badania gruntu. Wykonał to zadanie specjalny samochód – wiertnica, wyposażony w długie śruby, przeznaczone do tego badania. Sprawdzone na jakiej głębokości znajduje się warstwa nośna i jakiego typu ona jest. Szczegółowa ekspertyza będzie znana później. Ale pierwsze wyniki są pozytywne.

NOWE OGRODZENIE PLEBANI

Dziękuję Gminie, na ręce Wójta Gminy Jerzego Zająkały, za zrobienie w październiku br., płotu wokół ogrodu plebanii od strony ulicy. Jest to niejako

dokończenie inwestycji, związanej z budową nowej drogi przez Bierzgłowo, budową parkingów i chodnika. Płot jest wykonany z metalowych paneli, powlekanych zielonym tworzywem, dobrze komponujących się z bogatą zielenią ogrodu. Od strony parkingu zastała zrobiona szeroka furтка, która służyć będzie jako wejście do ruchomego żłóbka w okresie Bożego Narodzenia. Natomiast z boku zrobiona została brama, przez którą wprowadzać będziemy żywy żłódek.

POSZERZENIE CMENTARZA

Przygotowujemy poszerzenie cmentarza. Jest już coraz mniej miejsc wolnych, a parafia się rozrasta liczebnie. Istnieje więc pilna potrzeba, aby zabezpieczyć miejsca pochówku na przyszłość. Po sprawdzeniu w mapach okazało się, że pas ziemi parafialnej za cmentarzem został już przez poprzedników wpisany jako cmentarz. Poszerzenie nie wymaga zatem dodatkowych, żmudnych procedur biurowych. W porozumieniu z wójtem Jerzym Zająką i z Urzędem Gminy, Gmina ufunduje ogrodzenie wokół nowej części. Wszak cmentarz jest miejscem przeznaczonym dla wszystkich, bez wyjątku. Prawo cywilne nakłada na proboszcza, jako administratora cmentarza, obowiązek udostępnienia miejsca pochówku każdemu. Proboszcz może odmówić pogrzebu katolickiego, nie może odmówić udostępnienia miejsca. Ogrodzenie cmentarza będzie wykonane z siatki – to rozwiązanie tymczasowe na kilka, może na kilkanaście lat. Z czasem pragniemy otoczyć nową część, podobnie jak pozostały cmentarz, murem kamiennym. Taka inwestycja kosztowałaby ponad 50 tys. zł. Obecnie, przygotowując się do budowy nowego kościoła w Łubiance, wszystkie środki chcemy koncentrować na tej inwestycji. Nowo ogrodzona, poszerzona część cmentarza, zostanie poświęcona przez ks. bpa Józefa Szamockiego w czasie wizytacji – 15 listopada, po Mszy św. o godz. 11⁰⁰. Dla tej nowej części przygotowujemy plany, aby rzędy były równe, uporządkowane. Wyodrębnimy również specjalne miejsca na grobowce.

WIZYTACJA BISKUPA W PARAFII

15 i 16 listopada br. będziemy gościć biskupa Józefa Szamockiego, biskupa pomocniczego Diecezji Toruńskiej, na wizytacji kanonicznej parafii. Wizytacja odbywa się co pięć lat. Będzie ona wyrażeniem łączności z Pasterzem diecezji, w którego imieniu w parafii pasterzuje Proboszcz. Poprzednia wizytacja ks. biskupa Andrzeja Suskiego, biskupa toruńskiego, odbyła się 2 marca 2009 roku.

W naszej parafii wizytacja rozpocznie się w sobotę 15 listopada o godz. 11.00 Mszą św. w intencji parafian. Bezpośrednio po niej nastąpi procesja na cmentarzu

za zmarłych, według porządku znanego nam z modlitw w dzień Wszystkich Świętych. W trakcie niej nastąpi poświęcenie nowej części cmentarza parafialnego. Zakończeniem pierwszego dnia wizytacji będzie Apel Jasnogórski oraz misterium „*Po drugiej stronie krzyża*”. Zostało ono zaprezentowane po raz pierwszy na placu pod nowy kościół w niedzielę 26 października.

W związku z wizytacją ulegnie zmianie program odprawiania Mszy św. w niedzielę 16 listopada. Msza św. połowa zostanie odprawiona w Łubiance o godz. 9.45, a zatem o 9.45 nie będzie wyjątkowo Mszy św. w kościele. Natomiast Msza św. o godz. 12.30 będzie odprawiona w kościele. W czasie tej Mszy św. młodzież otrzyma sakrament bierzmowania. Msze św. o godz. 8.10 i 11.00 pozostają bez zmian. Po Mszy św. o godz. 11.00 ks. biskup udzieli błogosławieństwa matkom z dziećmi na rękach, z małymi dziećmi oraz kobietom w stanie błogosławionym.

PROGRAM SZCZEGÓŁOWY WIZYTACJI **JE KS. BISKUPA JÓZEFA SZAMOCKIEGO**

15.11.2014 (sobota)

- godz. 10.45 – powitanie ks. Biskupa na plebanii
- godz. 11.00 – procesja do kościoła i Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem ks. biskupa, a bezpośrednio po niej procesja za zmarłych na cmentarzu parafialnym i poświęcenie nowej części cmentarza
- ok. godz. 12.30 – obiad z księżmi z dekanatu
- godz. 13.30 – odwiedziny trzech domów (chorych)
- godz. 14.45 – spotkanie ze służbą liturgiczną ołtarza (Sala na Górze, na plebanii)
- godz. 15.00 – spotkanie z Radą Ekonomiczną i Radą Duszpasterską (jadalnie – plebania)
- godz. 18.00 – Apel Jasnogórski i misterium „*Po drugiej stronie krzyża*” poświęcone bł. ks. Jerzemu Popiełuszce; prezentacja grup i wspólnot parafialnych (Akcji Katolickiej, Żywego Różańca, Caritas parafialnego, Caritas szkolnego, Grupy Misyjnej, Grupy Biblijno-Liturgicznej, Ministrantów, Ekipy Notre Dame)
- godz. 19.00 – kolacja
- godz. 19.30 – rozmowy z proboszczem i z wikariuszem

16.11.2014 (niedziela)

- godz. 08.10 – Msza św.

- godz. 09.45 – Msza św. polowa w Łubiance (wyjątkowo nie będzie o tej porze Mszy św. w kościele)
- godz. 11.00 – Msza św. na zakończenie wizytacji z błogosławieństwem ks. biskupa dla matek z dziećmi na rękach, z małymi dziećmi oraz kobiet w stanie błogosławionym
- godz. 12.30 – Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem ks. biskupa z udzieleniem sakramentu bierzmowania młodzieży
- godz. 13.45 – obiad

23.11.2014 (niedziela)

- godz. 09.45 – Msza św. w Zamku Bierzgłowskim, a po niej spotkanie z pracownikami Diecezjalnego Centrum Kultury

Ks. Rajmund Ponczek
Proboszcz

SERDECZNIE ZAPRASZAMY 6 LISTOPADA 2014 ROKU
DO DIECEZJALNEGO CENTRUM KULTURY
W ZAMKU BIERZGŁOWSKIM NA
XI WOJEWÓDZKI FESTIWAL PIEŚNI PATRIOTYCZNEJ
„TOBIE POLSKO”(GODZ. 15.00) ORAZ
IX KONKURS PLASTYCZNO-LITERACKI
„PATRIOTYZM ZOBOWIĄDUJE NAS DO...” (GODZ. 11.00)

ORGANIZATORZY:
AKCJA KATOLICKA W BIERZGŁOWIE
STOWARZYSZENIE ROZWOJU GMINY ŁUBIANKA „PRZYSZŁOŚĆ”
URZĄD GMINY ŁUBIANKA
ZESPÓŁ SZKÓŁ W ŁUBIANCIE

Półki księgarń i bibliotek zapełnione są książkami o sztuce. Niezliczone biografie wielkich mistrzów, podręczniki przybliżające nam artystyczne rzemiosło, powieści, albumy, opowiadania. Nie sięgamy po nie często, traktując sztukę jako coś bardzo odległego, zarezerwowanego dla wybranej grupy odbiorców. Kiedy przez świadomy wybór bądź też tzw. przypadek znajdziemy się w galerii lub na wystawie, często czujemy się, jak to niezwykle trafnie wyraził wybitny poeta i eseista Zbigniew Herbert – „*jak barbarzyńca w ogrodzie*”. Patrzymy na obrazy i widzimy ogród barw, który działa na nasz zmysł wzroku, wyobraźnię estetyczną i emocje. Ale gdy mielibyśmy powiedzieć o danym dziele kilka sensownych słów, zdajemy sobie sprawę, że jesteśmy do tego nieuprawnieni, nieprzygotowani.

Organizowane co roku przez Akcję Katolicką „*Jesienne spotkania ze sztuką*” dowodzą, że w każdym z nas, pomimo „rozterek laika” istnieje głęboka tęsknota za krajem obrazów. Podczas tegorocznej wystawy (która odbyła się 12.10.2014 r.) mieliśmy okazję spotkać się z malarstwem pani Małgorzaty Rychcik i fotografią autorstwa pana Tomasza Grabca. Wchodząc do wiejskiej świetlicy, która w niedzielne, październikowe przedpołudnie zmieniła za sprawą naszych lokalnych artystów swoje oblicze, doświadczyliśmy prawdy, że sztuka jest cudownym źródłem do poznania przeszłości. Historia pierwszych nabożeństw odprawianych na placu pod budowę kościoła w Łubiance, utrwalona na zdjęciach, ożywiła wspomnienia związane z tym wyjątkowym miejscem. Wielu z nas odszukało na fotografiach swoje twarze, sylwetki bliskich i znajomych, sąsiadów i gości. Wycinki rzeczywistości przechowane w obrazach przypomniały nam, że dzięki fotografii, możemy „*wyrzeć z życia jak zza okna*” (Jarosław Klejnocki, *Litania*) i zobaczyć utrwaloną na odbitkach naszą obecność w tworzeniu historii. Wykonane z niezwykłą pasją zdjęcia pokazały jak właściwie spożytkować wynalazek Dauguerra, ojca fotografii, tworząc wielki album wydarzeń, które rozegrały się w minionej już na zawsze przeszłości. „*Jeśli nie zostawimy po sobie dzieł, które nas uwiecznią, niechaj zostaną po nas fotografie*” (Julia Hartwig). I pozostają.

Wspominana wystawa połączyła dwóch autorów: fotografika i malarkę. Oboje ukazali nam jak niewyczerpana jest ludzka pomysłowość i talent niepodobny jeden do drugiego. Ich dzieła, powstałe z głębokiej miłości tworzenia zaskoczyły nas niezwykłością rzeczy zwyczajnych, ujrzanych jak gdyby po raz pierwszy. Z pewnością wielu z nas, wpatrując się w natchnione kolorami dzieła pani Małgorzaty zapomniało o tym, że zostały stworzone ręką kobiety, którą znamy z codzienności. Nasz świat i jej spotkały się na innej płaszczyźnie niż dotychczas. Artystka pozwoliła nam wejść do ogrodów swojej wyobraźni, poprowadziła ukwieconymi ścieżkami, polami, w blaskach zachodzącego słońca i połyskującego ostrza księżyca, pokazując na ile sposobów można przedstawić otaczającą nas rzeczywistość.

Nie czekajmy kolejnej jesieni by spotkać się ze sztuką. Pozwólmy jej wejść w nasze życie zimą, wiosną i latem, otwórzmy się na nią każdego dnia, jak na Boży dar, otrzymywany w otaczających nas obrazach, widzianych za oknem.

Uczestnik wystawy

- ROZMOWA Z JEZUSEM O TYM CO JEST WAŻNE I JAK PATRZEĆ NA ŚWIAT -

*Wszystko ma swój czas i jest wyznaczona godzina
na wszystkie sprawy pod niebem...*

Księga Koheleta

Panie Jezu !

Dziękuję za to, że mogłem dziś wziąć do ręki Pismo Święte. Przeczytałem Księgę Koheleta. Napisał on o różnych czasach, o czasie rodzenia, czasie umierania, czasie burzenia i czasie budowania, czasie szukania i czasie tracenia. Odbieram 3 rozdział Księgi Koheleta jako Twój bardzo otwarty monolog.

Bez zagadek, otwarcie, mówisz do mnie – jak wykorzystujesz swój czas? Co robisz by jak najpiękniej kochać swego brata?

Wsluchując się w Twój głos Panie, który mówi, że na każdą sprawę i każdy czyn przeznaczono dla mnie określony czas, mam nieodparte wrażenie nawoływania do głębokiej samoświadomości tego co dzieje się dookoła. Bo raz dany mi czas już nigdy więcej się nie powtórzy, już nigdy więcej, nie będzie mi dane przeżywać tego samego poranka, popołudnia, czy wieczora.

Jesteśmy wszakże jedni dla drugich pielgrzymami, którzy w wielkim trudzie zmierzają w to samo miejsce. Pielgrzymka mojego życia porusza się ciągle do przodu, a mój czas nie stoi w miejscu. Nadmierne mówienie musi spowodować lawinę następnych słów, a czas niewykorzystany jest czasem straconym. Nie same słowa, lecz czyny, niech świadczą o mnie.

Pojawia się odwieczne pytanie. Co jest ważne i jak patrzeć na świat? Na czym polega dobre spożytkowanie czasu?

Chcę dobrze nim gospodarować, nie marnować go w sposób głupi. Odpowiednie dawki czasu, przeznaczone dla odpowiednich spraw.

Najpierw plan? Sam głowię się nad tym od czego rozpocząć? Poprawny wybór? Ale już sama myśl o tym zdaje się być refleksją odzyskiwania tego co traciłem do tej pory.

Chce być obecny tu i teraz, by najlepiej jak potrafię wykorzystać ofiarowane mi przez Ciebie chwile. Nie martwię się co będzie, nie chcę być pesymistą, spokojna głowa,

jeśli Ty Panie ofiarowałeś mi życie, również je podtrzymasz. Ofiarujesz mi również nadzieję.

Staram się nie narzekać bezproduktywnie, poradzę sobie z każdym problemem, bo Ty Panie jesteś przy mnie. Jednym z darów, które otrzymałem od Ciebie, jest moja praca. Myślę, by nie była ona wykonywana byle jak, lecz by dawała radość, satysfakcję. Ze współczuciem patrzę na ludzi którzy traktują ją jak przekleństwo. Ich praca to droga donikąd.

Dlatego staram się patrzeć oczami szeroko otwartymi, nie odrywam się od rzeczywistości, stąпам po twardym gruncie wąskiego lecz pewnego gruntu, odwiecznej łaski dla powrotu, powrotu syna do domu. Czuję jak Ty, mój Tato, się cieszysz kiedy wracam, kiedy siadam do stołu, odziany w nowe szaty, przyobleczony w nowego człowieka.

Tak... pielgrzymka to także droga przez moczary i bagna. Tylko jedna wąska ścieżka prowadzi na suchy trakt. Myślę, że kto z niej zejdzie – ugrzęźnie...

Zaiste, grzęzawisko egoizmu lub mokradło hedonizmu łatwo i szybko wciągają naiwnych wędrowców, kusząc kiczowatymi świecidełkami pozorów. Wracam więc do pytania.

Co jest ważne i jak patrzeć na świat?

Pielgrzymka nie była by wędrówką społeczności ludzkiej przez życie gdyby nie ręka brata wyciągnięta z pomocą. Ty pierwszy, pierwszy z ludzkich braci – Jezu, nasz Panie i Boże – poddałeś się śmierci, by ją zwyciężyć, i byśmy mogli żyć, spoglądając ku gwiazdom, nawracając się i doskonaląc w drodze. Dlatego i my, dlatego i ja, winienem Tobie naśladownictwo. Teraz rozumiem... To jest ważne. Naśladownictwo w wyciąganiu ręki do brata, otwartej, życzliwej, pełnej miłości...

Upadek jest wpisany w nasz dzień powszechny, ale możliwość pokonania pychy także... To tylko kwestia mojego wyboru, w którym kierunku pójdę, którędy zmierzal będę ku wieczorowi mojej wędrówki.

Chciałbym kiedyś móc zasiąść nad jeziorem moich dni, by w ciszy sumienia opowiadać Tobie o wszystkich moich wątpliwościach...

Andrzej Jędrzejewski

[źródło: <http://www.apostol.pl/rozważania/rozne/rozmowa-z-jezusem-o-tym-co-jest-wa%C5%BCne-i-jak-patrze%C4%87-na-%C5%9Bwiat>]

W powszechnej świadomości wyprawy krzyżowe funkcjonują jako „czarna karta” w historii Kościoła. Są przedstawiane jako nieusprawiedliwiona agresja państw chrześcijańskich na pokojowo nastawiony świat islamu. To historyczne kłamstwo. Zapewne niewielu z nas wie, że była to forma obrony, wynikająca z muzułmańskich podbojów ziem chrześcijańskich – a nie agresja, jak to próbują nam wmówić „znawcy historii” ze środowisk antykatolickich.

Już w pierwszej połowie VIII wieku kraje zachodniej Europy były narażone na arabską inwazję. Po podbiciu Półwyspu Iberyjskiego (obecnie Hiszpania, Portugalia, Andora i Gibraltar) ich oddziały skierowały się w samo serce Europy. Tę inwazję przyhamowało zwycięstwo króla Franków. Odzyskiwanie Półwyspu Iberyjskiego przez chrześcijan trwało kilkaset lat.

W tradycyjnej myśli muzułmańskiej świat dzielił się na „obszar islamu” i „obszar wojny” obejmujący świat chrześcijański. „Obszar wojny” uznawany był za teren, na którym muzułmanie powinni toczyć dżihad („świętą wojnę”) przeciwko niewierzącym, zdobywając ich ziemie i podbijając ich ludy. Wierzono, że w ten sposób strefa obejmująca świat chrześcijański będzie się kurczyć, zaś obszar islamu powiększać, aż obejmie cały świat.

Warto przypomnieć, że mieszkańcy zdecydowanej większości terenów Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej byli chrześcijanami. To oni stali się celem pierwszych najazdów muzułmanów, podejmowanych jeszcze za życia proroka. Trzy lata po śmierci Mahometa, w 635 roku, muzułmanie uderzyli na Palestynę. Ofiarą pierwszego ataku stała się Gaza, znajdująca się wówczas w granicach Cesarstwa Bizantyjskiego (średniowieczne cesarstwo rzymskie). Żołnierze chrześcijańskiego garnizonu miasta byli pierwszymi męczennikami, którzy zginęli z rąk muzułmanów. W błyskawicznym tempie muzułmanie podbili potem Syrię, Palestynę, Egipt i Afrykę Północną. Jedyne Cesarstwo Bizantyjskie, którego stolicą był Konstantynopol, było zdolne przeciwstawić się najeźdźcom. W 674 roku gigantyczna arabska armada dotarła pod mury Konstantynopola. Wydawało się, że koniec chrześcijańskiego imperium na Wschodzie jest bliski. Bohaterska obrona stolicy trwała 4 lata. Historycy nie mają wątpliwości, że znaczenie porażki muzułmanów pod Konstantynopolem było kolosalne. Posuwali się naprzód jak lawina, która zmiata wszystko na swej drodze, i nie na napotykali niemal żadnego oporu. Ten triumfalny pochód został po raz pierwszy zatrzymany. Nie ulega wątpliwości, że żaden atak Arabów na świat chrześcijański nie był tak potężny i uporczywy, jak owo uderzenie na Konstantynopol. Stolica bizantyjska była wówczas ostatnią zaporą, która wstrzymywała inwazję

arabską. Dzięki temu ocalało nie tylko cesarstwo, ale i cała kultura europejska. Było to zwycięstwo, które uratowało Europę przed zalewem muzułmańskim.

Jednak w XI wieku Azja Mniejsza, najbogatszy i najludniejszy region państwa bizantyńskiego, prawie w całości znalazła się w rękach muzułmanów. Najeźdźcy mordowali i bezlitośnie łupili pielgrzymów, a pobierane od nich w Palestynie opłaty kolosalnie wzrosły. W świecie zachodnim sytuacja chrześcijan w Jerozolimie i Palestynie była dobrze znana z relacji pielgrzymów. Na terenach zajętych przez muzułmanów chrześcijanie byli, podobnie jak dzisiaj, obywatelami drugiej kategorii. Okresy względnej tolerancji przeplatały się z okresami brutalnych represji. Konfiskowane były majątki kościelne, palono krzyże i kościoły. W 1009 roku zburzona została bazylika Świętego Grobu. W tym okresie muzułmanie złupili lub spalili około 30 tys. kościołów. Wielu chrześcijan w obawie o życie pozorowało przejście na islam. Bizancjum nie miało sił, by samodzielnie odbić Azję Mniejszą, dlatego też zwrócono się o pomoc wojskową do papieża Urbana II. Ta prośba stała się bezpośrednią przyczyną wezwania do krucjaty.

Według Andrew Jotischky'ego, autora „*Wypraw krzyżowych i państwa krzyżowców*”, nie wskazuje na to, że krzyżowcy starali się nawracać muzułmanów siłą. Pierwsza krucjata nie miała na celu ich wytępienia. W Królestwie Jerozolimskim, nie podejmowano prób narzucania miejscowym ludom zunifikowanych praktyk religijnych. Miejscowi chrześcijanie, muzułmanie i Żydzi mogli na ogół swobodnie kultywować swoje tradycje. Zdarzało się nawet,

że muzułmanie modlili się w miejscach przeznaczonych dla chrześcijan. Założyciele Królestwa Jerozolimskiego nie dzielili również podbitych ludów według kryteriów religijnych pod względem prawnym. Później, niestety muzułmanom udało się rozbić Królestwo Jerozolimskie i inne katolickie enklawy w Azji Mniejszej. Krucjaty poszły w zapomnienie, a w XV wieku Turcy zdobyli Konstantynopol. Podbili całe Bałkany, podporządkowując sobie nawet część Węgier. Atakowali Polskę i cesarstwo. Na ironię historii zakrawa fakt, że oczekują teraz od chrześcijan przeprosin za krucjaty, choć sami nie mają zamiaru przeproszać za swoje powtarzające się przez setki lat agresywne wyprawy.

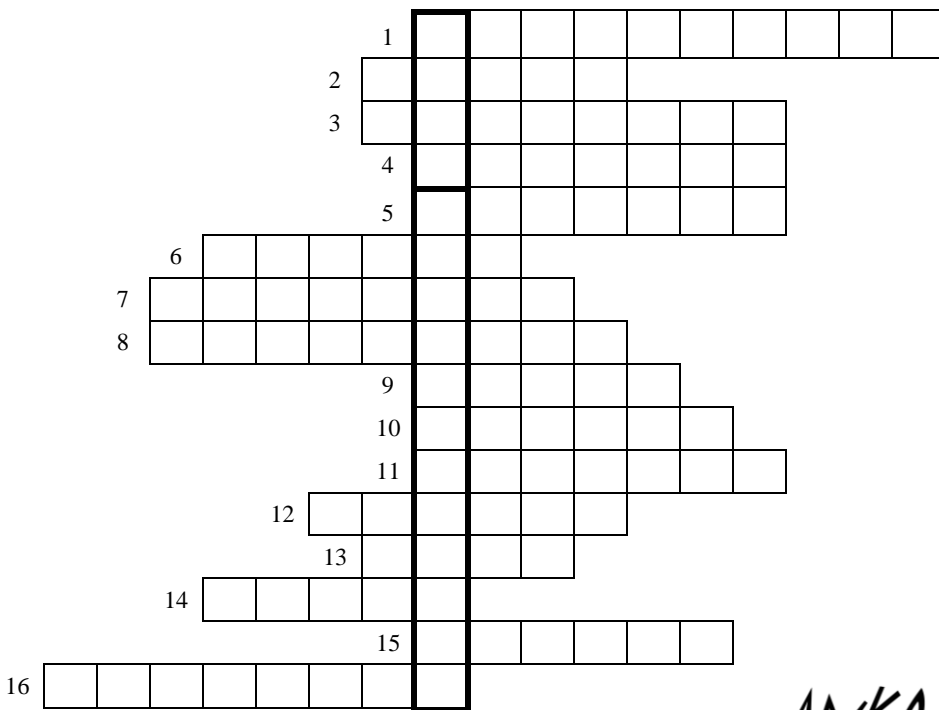
[źródło: <http://gosc.pl/doc/2152287.Zanim-ruszyly-krucjaty>]

Elżbieta Giersz

- MAŁE CO NIECO DLA DZIECI -

Rozwiąż krzyżówkę:

1. Lekcja religii 2. Symbol chrześcijaństwa 3. Modlitwa z czterema tajemnicami 4. ... do Serca Jezusowego 5. W przeddzień Bożego Narodzenia 6. Zdradził Jezusa 7. Potocznie o 2 listopada 8. Marka, Mateusza, Łukasza i Jana 9. ... Chrystusa – zostało za nas wydane	10. Komunia święta – okrągły opłatek 11. Tajemnica ustanowiona przez Jana Pawła II 12. Okres 4 niedziel przygotowujących do przyjścia pana Jezusa na świat 13. Kapłan zamienia je w krew Chrystusa 14. Jeden z siedmiu grzechów głównych 15. Nie wierzył, że Jezus zmartwychwstał 16. Spotkał ją Jezus w drodze na Golgotę

ANKA

GAZETKĘ PARAFIALNĄ REDAGUJĄ AKCJA KATOLICKA I ZUZA POD KIERUNKIEM KS. PROBOSZCZA
 PARAFIA DW. WNIEBOWZİCİA NAJSWİETSZEJ MARYI DANNY W BIERZGŁOWIE
 UL. KS. ZYGFRYDA ZIĘTARSKIEGO 20, 87-152 ŁUBIANKA, TEL. (56) 678 86 70
 WWW.PARAFIAWBIERZGLOWIE.PL, KONTAKT@PARAFIAWBIERZGLOWIE.PL
 NR KONTA: BS TORUŃ 0/ŁUBIANKA 67-9511-0000-2003-0021-2269-0001